

România între iluzii reformiste și realitatea jefuirii sistematice: De ce reforma salariului minim este praf în ochi

În timp ce politicienii dezbat majorări cosmetice ale salariului minim, adevărata hemoragie a națiunii continuă nestingherită - un pact tacit între oligarhia locală și interesele străine pentru devalizarea ultimelor resurse ale țării

Propunerea legislativă pentru reformarea salariului minim, inițiată de senatori AUR, revelează mai mult prin ceea ce nu spune decât prin ceea ce promite. În timp ce inițiatorii vorbesc despre exodul forței de muncă și abandonul școlar - probleme reale, fără îndoială - evită cu bună știință să numească adevărații vinovați: trei decenii de trădare sistematică în care resursele naturale au fost vândute pe nimic, industria distrusă metodic, iar educația transformată într-o fabrică de diplome fără valoare.

Teatrul grotesc al „reformelor”

Să fim clari: propunerea de majorare diferențiată a salariului minim cu până la 155% pentru doctorate și vechime maximă este o glumă sinistă într-o țară unde companiile străine extrag aur și gaze plătind redevențe de mizerie, unde pădurile dispar cu complicitatea autorităților, iar tinerii fug nu doar pentru salarii mai mari, ci pentru a scăpa dintr-un sistem putred până în măduva oaselor.

Consiliul Economic și Social, această relicvă birocratică a corporatismului de stat, a oferit verdictul său „divizat” - sindicatele pro, patronatele contra.

Aceeași piesă de teatru jucată de 30 de ani: sindicatele cer, patronatele refuză, guvernul mediază, și în final nu se schimbă nimic esențial. Între timp, România rămâne campioană europeană la NEET (tineri care nu muncesc și nu studiază), la mortalitate infantilă, la drumuri mortale și la corupție.

Ipocrizia „competitivității”

Patronatele invocă, previzibil, „rigidizarea pieței muncii” și „costurile nesustenabile”.

Aceleași patronate care nu văd nicio problemă în contractele de muncă pe perioadă determinată înlănțuite la infinit, în overtime-ul neplătit transformat în normă, în concedierile mascate ca „reorganizări”. Competitivitatea României, ne spun ei, ar fi amenințată de salarii decente.

Realitatea? Competitivitatea României a fost vândută odată cu Petrom, cu băncile naționale, cu industria siderurgică.

Ceea ce numim „competitivitate” azi nu este decât statutul de colonie furnizoare de forță de muncă ieftină și materii prime pentru corporațiile occidentale.

Un angajat român produce pentru compania-mamă din Germania sau Franța de 5-10 ori valoarea salariului său, diferența fiind extrasă elegant ca „profit” către acționarii străini.

Soluția reală pe care nimeni nu o vrea

Propunerea legislativă, oricât de bine intenționată, tratează simptomele ignorând boala.

România nu are nevoie de formule complicate de calcul al salariului minim.

Are nevoie de:

- **Naționalizarea resurselor strategice** - Aurul, gazele, pădurile trebuie să revină sub control național. Redevențele de 4-6% sunt o glumă proastă când Bulgaria ia 30% și Norvegia peste 70%.
- **Reconstrucția industriei naționale** - Nu „reindustrializare” cu fabrici de asamblare pentru Dacia sau Nokia, ci industrie cu capital românesc, pentru piața românească și export.
- **Reforma radicală a clasei politice** - Nu prin rotația acelorași figuri între partide, ci prin responsabilizare directă: parlamentarii să poată fi revocați instant de alegători, ministrii aleși direct, nu numiți politic.
- **Controlul real al banilor publici** - Transparență totală, nu dosare „clasificate” pentru orice contract de asfaltare. Fiecare leu cheltuit din bugetul public să fie vizibil online, în timp real.

Diversiunea perfectă

Această propunere legislativă servește perfect scopului său real: să creeze iluzia că „se face ceva” pentru cei care mai cred în sistem.

Între timp, contractele pentru explorarea gazelor din Marea Neagră continuă să fie secrete,

pădurile continuă să dispară cu vagoanele spre Austria, iar tinerii continuă să plece - nu 30% cum spune expunerea de motive, ci probabil mult mai mulți, dacă am număra corect.

Patronatele se vor opune, sindicatele vor protesta pentru formă, guvernul va „media”, și în final se va adopta o variantă diluată care nu schimbă nimic fundamental.

Business as usual în colonia România.

Verdictul istoric

Nu majorările salariului minim vor opri exodul sau vor readuce România pe harta țărilor dezvoltate.

Ci doar o ruptură completă cu sistemul actual - cel în care resursele țării sunt vândute pe nimic, profiturile sunt extrase către offshore-uri, iar populația este ținută la limita supraviețuirii pentru a furniza forță de muncă ieftină.

Până când nu vom avea curajul să numim lucrurile pe nume - că suntem o țară ocupată economic, că avem o clasă politică de vânzători de țară, că sistemul actual este construit pentru a ne menține în subdezvoltare - vom continua să dezbatem reforme cosmetice în timp ce țara se golește.

România nu are nevoie de salarii minime majorate cu 27,5%.

Are nevoie să își recupereze demnitatea, resursele și destinul.

Restul sunt povești de adormit copiii - cei puțini care au mai rămas în țară.

Propunerea legislativă B604/2025 va urma, predictibil, traseul tuturor „reformelor” din ultimii 30 de ani: mult zgomot pentru nimic.